

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE VIERDE KAMER

ARREST

nr. RvVb/S/1516/0359 van 15 december 2015
in de zaak RvVb/1415/0716/SA/0754

In zake:

1. de vzw **REGIONALE ACTIEGROEP LEEFMILIEU DENDER EN SCHELDE**, met zetel te 9200 Dendermonde, Hoofdstraat 21
2. de heer **Stefaan LAMBRECHT**, wonende te 9300 Aalst, Affligemdreef 186

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Joost CALLEBAUT
kantoor houdende te 9300 Aalst, Binnenstraat 39

verzoekende partijen

tegen:

de **deputatie** van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Leen LIPPEVELDE

verwerende partij

*Tussenkomen
partij:*

de nv **HOF SOMERGEM**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Carina VAN CAUTER
kantoor houdende te 9552 Herzele, Pastorijstraat 30
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 29 juli 2015, geregulariseerd met een aangetekende brief van 22 augustus 2015, de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 4 juni 2015.

De deputatie heeft het administratief beroep van onder meer de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst van 26 januari 2015 verworpen.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het plaatsen van zes verlichtingsmasten bij een hippisch trainingscentrum.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 9300 Aalst, Affligemdreef en met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie G, nummers 0168G, 0169E en 0171E.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 17 november 2015, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Judith DE CORTE en de heer Wouter JACOB die loco advocaat Joost CALLEBAUT verschijnen voor de verzoekende partijen, mevrouw Leen LIPPEVELDE die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Filip ROGGE die loco advocaat Carina VAN CAUTER verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO, het DBRC-decreet en het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv HOF SOMERGEM verzoekt met een aangetekende brief van 6 oktober 2015 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 23 oktober 2015 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten over de vordering tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 7 november 2014 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het plaatsen van 6 verlichtingsmasten bij een hippisch trainingscentrum”*.

Ter hoogte van de hoekpunten van de bestaande piste worden vier lichtmasten voorzien van 20 meter hoog om de piste te verlichten tijdens de avondtrainingen. Aan de zijanten van de parking vooraan het gebouw worden twee lichtmasten voorzien van 12 meter hoog.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan 'Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem', deels gelegen in een gebied voor dag- en verblijfsrecreatie en deels in natuurgebied. De aanvraag situeert zich volledig binnen het gebied voor dag- en verblijfsrecreatie.

De percelen zijn deels gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst', vastgesteld met een besluit van de Vlaamse regering van 10 juli 2003.

De stedelijke dienst Leefmilieu brengt op 4 december 2014 een gunstig advies uit met betrekking tot de Vlarem-wetgeving en op 6 januari 2015 een voorwaardelijk gunstig advies met betrekking tot de groenaanleg.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 10 december 2014 een gunstig advies op voorwaarde dat het gebruik van de lichtmasten niet wordt toegestaan op perceel 168G om verstoring van het Kluisbos te vermijden, de lichtmasten enkel worden gebruikt tijdens de uitbating van het terrein (namelijk tornooien en trainingen) en de lichtstralen neerwaarts en weg van het Kluisbos worden gericht.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst verleent op 26 januari 2015 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomen partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

" ...

De ruimtelijke draagkracht van het domein binnen de bestaande en aanpalende recreatieve functies worden niet overschreden en de aanvraag heeft een beperkte impact, temeer omdat de afstand van de verlichtingsmasten tot de perceelsgrenzen overal groter is dan de hoogte van de masten.

Het groene karakter van het gebied gaat niet verloren en uit het hogergenoemd advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 10-12-2014 blijkt eveneens dat geen onvermijdbare en onherstelbare schade aan de natuur in het VEN zal worden veroorzaakt.

De aanvraag diende niet openbaar gemaakt te worden. De gemeente is ontvoogd. Bijgevolg moet het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar niet worden ingewonnen.

De goede ruimtelijke ordening en het belang van de aanpalende percelen wordt niet in het gedrang gebracht. De thans voorliggende aanvraag is bijgevolg aanvaardbaar.

...

Algemene conclusie

Het voorstel is voor vergunning vatbaar.

Voorwaarden

Het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 10-12-2014 dient stipt nageleefd te worden: Het gebruik van lichtmasten is niet toegestaan op perceel 168 G om verstoring van het Kluisbos te vermijden. De lichtmasten worden enkel gebruikt tijdens de uitbating van het terrein (nl. tornooien en trainingen). De lichtstralen worden neerwaarts en weg van het Kluisbos gericht.

*Het advies van de stedelijke dienst Leefmilieu m.b.t. de groenaanleg van 06- 01-2015 dient nageleefd te worden: De lichtstralen moeten neerwaarts en weg van het Kluisbos gericht worden. Er dient gebruik gemaakt worden van de best beschikbare technieken inzake zuinig energieverbruik en voorkoming van lichtvervuiling en -hinder
...*

Onder meer de verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 20 maart 2015 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 13 mei 2015 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 26 mei 2015 beslist de verwerende partij op 4 juni 2015 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied. Een klein gedeelte van het perceel, meer bepaald in de bronzone achteraan de site, is gelegen in mogelijk overstromingsgevoelig gebied. Alle voorziene verhardingen zijn waterdoorlatend. Het regenwater kan ter plaatse infiltreren. In alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt, voor zoverre gekend. De doelstellingen van het decreet betreffende het integraal waterbeleid worden niet geschaad.

MER-toets

Het gaat hier niet om een project opgenomen in bijlage II bij de Richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (zgn. MER-richtlijn).

Gelet op hetgeen voorafgaat kan gesteld worden dat geen MER moet worden opgemaakt.

Juridische aspecten

De aangevraagde werken zijn principieel in overeenstemming met de hoger genoemde stedenbouwkundige bepalingen van het vigerende plan van aanleg aangezien de werken worden aangevraagd in functie van het aldaar gevestigde hippisch trainingscenter. De verlichtingsmasten zijn volgens de aanvraag namelijk noodzakelijk voor een optimale uitbating van de inrichting.

De goede ruimtelijke ordening

De aanvraag heeft betrekking op een vergund hippisch trainingscenter, grotendeels gelegen in een recreatiegebied, waarin nog tal van verenigingen zich gevestigd hebben (voetbal, golf, tennis, boogschieten en hondenschool). Het complex op betrokken terrein bestaat uit 4 vleugels (stallen, manège, koetsenhuis en administratief gebouw momenteel in oprichting) en pistes voor jumping, menen en dressuur.

De aanvraag beoogt het plaatsen van 6 verlichtingsmasten bij het hippisch trainingscenter.

Ter hoogte van de hoekpunten van de bestaande piste worden 4 lichtmasten geplaatst van 20 m hoog om deze piste te verlichten tijdens de avondtrainingen.

Aan de zijkanten van de parking vooraan het gebouw worden 2 lichtmasten voorzien met een hoogte van 12 m, voor verlichting bij het laden en lossen van de paarden en tijdens het op- en afzadelen.

Er wordt in voorliggende aanvraag aangegeven, dat de verlichtingsarmaturen neerwaarts worden gericht, niet naar de straat, en niet naar het Kluisbos. De verlichting zal volgens de aanvrager enkel gebruikt worden tijdens de uitbating en niet tussen 23u30 en 6u30.

Derden-appellanten stellen dat de aanhaling uit de aanvraag, dat de betreffende verlichting 'niet gebruikt zal worden tussen 23u30 en 6u30' een aangelegenheid betreft, welke ressorteert onder de exploitatie/uitbating, geen stedenbouwkundige aangelegenheid betreft, en bijgevolg thuis hoort in de milieuvergunning, dewelke geschorst is ingevolge arrest nr.229.712 van 30 december 2014 van de Raad van State.

Appellanten stellen tevens dat deze exploitatie-uren niet conform zijn met de voorwaarden die in de initiële milieuvergunning werden opgelegd (CBS-vergunning van 7 oktober 2013). Daarbij zijn rust versturende activiteiten verboden tussen 19u00 's avonds en 7u00 's morgens.

De aangehaalde bepalingen met betrekking tot de betreffende verlichting, dat de verlichting 'niet gebruikt zal worden tussen 23u30 en 6u30' betreft inderdaad een aangelegenheid welke ressorteert onder de exploitatie en uitbating en dient niet opgelegd te worden in een stedenbouwkundige vergunning. Zo zich storende lichthinder zou voordoen kan dit via de geëigende wetgeving aangepakt worden. Bij het vakkundig uitvoeren van deze vergunning kan de hinder die uit de gevraagde installatie voortvloeit beperkt worden tot een hinder die de maat voor normale burenhinder niet overstijgt.

De adviezen van het Agentschap voor Natuur en Bos, van de stedelijke dienst Leefmilieu en van de stedelijke Brandweer zijn na te leven.

4 van de betreffende masten hebben een hoogte van 20 m.

De ruimtelijke draagkracht van het domein binnen de bestaande en aanpalende recreatieve functies worden niet overschreden, gelet dat de aanvraag door zijn aard en bij een correct gebruik een eerder beperkte impact heeft op de omgeving, temeer omdat de afstand van de verlichtingsmasten tot de perceelsgrenzen overal groter is dan de hoogte van de masten op zich.

Zo de lichtbundels op een vakkundige wijze naar de te verlichten plekken gericht worden kan de lichtpollutie naar de omgeving beperkt worden tot een niveau dat de maat van normale burenhinder niet overstijgt.

Ook het groene karakter van het gebied gaat niet verloren. Uit het hogergenoemd advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 10 december 2014 blijkt eveneens dat geen onvermijdbare en onherstelbare schade aan de natuur in het VEN zal worden veroorzaakt. De voorwaarden opgenomen in dit advies dienen hierbij wel strikt gevolgd te worden.

De goede ruimtelijke ordening en het belang van de aanpalende percelen wordt door voorliggende aanvraag niet in het gedrang gebracht.

Conclusie

Uit wat voorafgaat, dient besloten dat het derdenberoep niet voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend volgens het ingediende plan en

*mits toepassing van volgende voorwaarden als gesteld in de betreffende adviezen:
Het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 10 december 2014 dient stipt nageleefd te worden:*

- *Het gebruik van lichtmasten is niet toegestaan op perceel 168G om verstoring van het Kluisbos te vermijden.*
- *De lichtmasten mogen enkel worden gebruikt tijdens de uitbating van het terrein (nl. tornooien en trainingen).*
- *De lichtstralen worden neerwaarts en weg van het Kluisbos gericht.*

Het advies van de stedelijke dienst Leefmilieu m.b.t. de groenaanleg van 6 januari 2015 dient nageleefd te worden:

- *De lichtstralen moeten neerwaarts en weg van het Kluisbos gericht worden.*
- *Er dient gebruik gemaakt worden van de best beschikbare technieken inzake zuinig energieverbruik en voorkoming van lichtvervuiling en -hinder.*

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende en de tussenkomende partij betwisten het belang van de verzoekende partijen. Deze excepties dienen enkel onderzocht en beoordeeld te worden indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1, eerste lid DBRC-decreet kan de Raad een bestreden beslissing schorsen bij wijze van voorlopige voorziening op voorwaarde dat de vordering tot schorsing is ingegeven door hoogdringendheid en op grond van minstens één ernstig middel.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen zetten uiteen:

“ ...

1.

De initiële stedenbouwkundige vergunning werd door het College van Burgemeester en Schepenen verleend op 26.01.2015 en aangeplakt op 19.02.2015. Verzoekende partijen zijn daartegen in beroep gegaan bij de Deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen op (vrijdag) 20.03.2015. Desondanks stelden ze op maandagmorgen 23.01.2015 vast dat er rond de “lichtmasten-piste” bouwwerken bezig waren. Ze hebben nog diezelfde avond de ambtenaar van de stedelijke bouwinspectie (de heer Marc Janssens) gevraagd dat te onderzoeken (zie bijlage 2a). De volgende dag kregen ze 's namiddags al antwoord. Hieruit blijkt dat ze het bij het rechte eind hadden: “er waren “voorbereidende werken” voor de verlichtingsmasten uitgevoerd “onder de vorm van het plaatsen van wachtbuizen”.

Veelzeggend is de zin “Na ontvangst van uw beroep zijn de werken onmiddellijk gestaakt.”. De werken waren dus al begonnen vóór de ontvangst (maandag 23.03.2015)

door de NV Hof Somergem van het beroep van verzoekende partijen. En dat is alleszins binnen de periode van 35 dagen van art. 4.7.19§3 VCRO, welke afliep op woensdag 25.03.2015.

Voor de NV Hof Somergem waren (en zijn nog steeds, quod non?) de verlichtingsmasten hoogdringend aan realisatie toe. Verzoekende partijen hebben de heer Marc Janssens nog diezelfde avond (dinsdag 24.03.2015) onze conclusie meegedeeld en gevraagd om PV op te maken van de overtreding, hetgeen bij ons weten niet is gebeurd.

2.

In het nabije verleden heeft de Nv Hof Somergem ook aangetoond niet te kunnen wachten op een schorsingsuitspraak van uw Raad om toch de betreffende werken aan te vatten. En evenmin op een schorsingsuitspraak betreffende de aan de stedenbouwkundige vergunning gekoppelde milieuvergunning door de Raad van State.

Wat de eerste zaak betreft verwijzen naar hoger vermelde zaak nr. 1314/0436/SA/1/0425. Tijdens de zitting op 24.06.2014 werd de vordering tot schorsing behandeld, het arrest volgde op 26.08.2014. De NV Hof Somergem begon uitgerekend op 14.08.2014 met de intensieve grond- en verhardingswerken welke deel uitmaakten van de aangevochten vergunning. Na het arrest tot niet-schorsing van uw Raad werden deze werken in versneld tempo voortgezet zodat de wegen en verhardingen in de eikenbosaanplant grotendeels voltooid waren eind september.

In de tweede zaak werd door de Raad van State op 30.12.2014 de schorsing van de milieuvergunning bevolen zodat meteen ook de verdere uitvoering van de eraan gekoppelde stedenbouwkundige vergunning geschorst werd.

Ook hier was het er de NV Hof Somergem vooral om te doen om voldongen feiten te creëren. Er is geen enkele aanwijzing aanwezig dat de NV Hof Somergem thans anders zou te werk gaan. Vooral gelet op punt 1 hierboven waar werd aangetoond dat men ten onrechte al was begonnen met de uitvoering van de thans betwiste stedenbouwkundige vergunning voordat de Deputatie zich had uitgesproken over het beroep van verzoekende partijen.

3.

Vermits de ondergrondse leidingen al zijn geplaatst -alleszins de wachtbuizen- kan men snel verder gaan met de betonnerings/verankeringswerken voor de verlichtingsmasten en het rechtzetten ervan. De facto zal een eventueel vernietigingsarrest "te laat komen": eenmaal de masten geplaatst blijven ze toch staan, al dan niet met verlichtingsarmaturen en lampen. De masten langs juridische weg doen afbreken zal in de praktijk zeer moeilijk zijn.

Daarenboven is er alsdan vanwege verzoekende partijen in redelijkheid geen mogelijkheid om de controle op het gebruik te doen afdwingen.

Conclusie

Om al deze redenen is een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing van de Deputatie verantwoord.

...

De verwerende partij repliceert:

“ ...

Verzoekende partijen laten na concrete, voldoende ernstige en aannemelijke nadelen aan te brengen. Er worden geen nadelen vermeld bij de uiteenzetting omtrent de schorsing.

Zoals bij punt 2 reeds opgeworpen werd, vermeldt verzoekende partij Raldes vzw geen enkel persoonlijk nadeel.

Verzoekende partij Stefaan Lambrecht grondt zijn belang in de overlast die de uitbating van de paardentornooien op de site teweeg brengen, welke omwille van huidige bestreden beslissing ook na zonsondergang zal doorgaan.

Verzoekende partij wijst er in zijn verzoekschrift, net zoals voor de deputatie, echter zelf op dat de milieuvergunning van aanvrager stipuleert dat rustversturende activiteiten verboden zijn van 19u tot 7u.

Zodoende kan de aanvrager geen overlast veroorzaken in die tijdspanne, wil hij geen inbreuk op zijn milieuvergunning maken, hetgeen op geëigende weg dient te worden gecontroleerd, en zo nodig bestraft.

Het plaatsen van lichtmasten verandert hier niets aan. De lichtmasten kunnen aldus niet voor een grotere overlast zorgen. Dit geldt des te meer nu deze lichtmasten, en het licht dat zij verspreiden geenszins zichtbaar kunnen zijn vanuit de woning van verzoekende partij Stefaan Lambrecht, nu er voor de woning van verzoekende partij een hoog openbaar groenscherm aanwezig is, en de grote gebouwen van aanvrager elke rechtstreekse zicht op de masten sowieso onmogelijk maakt. Bovenstaande blijkt onmiddellijk bij consultatie van Google Streetview.

Zelfs al wordt aangenomen dat de hinderaspecten die verzoekende partij Stefaan Lambrecht opwerpt kunnen voorvallen –quod non- dan nog zal uw Raad willen vaststellen dat zij geenszins onherstelbaar zijn aangezien zij het beweerde gevolg zijn van de exploitatie (niet van het bestaan van de masten), hetgeen op eenvoudige wijze kan worden stilgelegd.

Bij gebreke aan aangetoonde ernstige en onherstelbare nadelen, is de vordering tot schorsing doelloos, zodat deze dient te worden afgewezen.

...”

De tussenkomende partij stelt:

“ ...

36.

De loutere mogelijkheid om de vergunning uit te voeren verantwoordt geenszins een hoogdringendheid.

Het is enkel op eigen risico dat verzoekster tot tussenkomst in geval van niet-schorsing van de vergunning de erin voorziene werken zou komen uit te voeren.

Blijkt achteraf dat deze werken niet voor vergunning in aanmerking kwamen, kan verzoekster tot tussenkomst door de bevoegde overheden, zijnde de gemeente dan wel de stedenbouwsinspectie, worden gedwongen om tot herstel over te gaan.

Stellen dat het stedenbouwkundig vervolgingsbeleid in Vlaanderen niet zou werken, is heel kort door de bocht, en de stedenbouwkundige praktijk toont het tegendeel aan.

Dat langs juridische weg geen voldoening zou kunnen worden bekomen, zo de lichtmasten onvergundbaar zouden blijken, is dan ook geenszins aangetoond, en deze bewering van de verzoekende partijen kan onmogelijk de schorsing van tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing rechtvaardigen.

Het loutere argument dat de afbraak van de door de bestreden beslissing vergunde bouwwerken onrealistisch is, volstaat niet om te nemen dat er sprake is van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel (RvVb, S/2013/3, 7 januari 2013, rolnummer 2010/583/SA/1/549), en bij uitbreiding dan ook niet om te poneren dat er van hoogdringendheid sprake zou zijn.

37.

Verzoekende partijen komen niet aan te tonen dat de zaak niet zou kunnen worden behandeld volgens de gebruikelijke termijnen van een vernietigingsprocedure.

Tevens tonen verzoekende partijen geenszins aan dat de eventuele realisatie van het voorwerp van de bestreden beslissing zodanig op hun woon- en leefomgeving of op de nabije natuurwaarden zou komen in te werken, dat met de verlichtingsmasten onoverkomelijke schade zou worden aangericht.

Er kan maar sprake zijn van spoedeisendheid, zodra de vrees voor schade of voor ernstige nadelen een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt.

38.

Dit is in voorliggende zaak aldus geenszins het geval.

Tevens is verzoekster tot tussenkomst geenszins gericht op het realiseren van voldongen feiten. De wachtbuizen zijn inderdaad aangebracht geworden, aangezien op dat ogenblik nieuwe beplanting werd aangebracht rondom het gebouw, waarbij alsdan wachtbuizen werden geplaatst met betrekking tot de lichtmasten voorzien ter hoogte van de parking.

Dit betreffen geen vergunningsplichtige werken (ondergrondse leidingen), hetgeen door de stedenbouwkundige inspecteur van de stad Aalst, de heer Marc Janssens werd bevestigd.

Er werden bijgevolg ook geen werken gestaakt, en geenszins gestart met de vergunningsplichtige werken verbonden met de bestreden beslissing.

39.

Ook aan de tweede schorsingsvoorwaarde is derhalve niet voldaan.

...

Beoordeling door de Raad

De vereiste van hoogdringendheid impliceert, onder meer, dat een verzoekende partij moet overtuigen dat er redenen zijn om de zaak sneller te behandelen dan volgens de gebruikelijke termijnen die de behandeling van een vernietigingszaak noodzaakt.

De raadsman van de verzoekende partijen verklaart op de openbare zitting van 17 november 2015 dat de vergunde werken volledig zijn uitgevoerd. In die omstandigheden kan de schorsing van de tenuitvoerlegging geen nuttig effect meer hebben voor de verzoekende partijen. Er valt immers niet in te zien hoe de schorsing van de bestreden vergunning eventuele nadelen die voor de verzoekende partijen uit de bestreden beslissing zouden volgen, nog zou kunnen verhinderen of ongedaan maken.

Er is dan ook niet voldaan aan de voorwaarde van artikel 40, §1 DBRC-decreet dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 15 december 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,
met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS

Nathalie DE CLERCQ